

Erik Bengtsson – minns ni honom? Nej, märkligt nog har mannen som lade grunden till det moderna Halmstad sjunkit in i glömskan. Men här berättar Anders Bergenek historien om vår egen Tage Erlander.

Möt Halmstads Erlander

VÅR HISTORISKA STAD

– Halmstad som det en gång var

Läs hela serien på:
hallandsposten.se/familj/varhistoriskastad

I augusti 1976 omkom den 72-årige Erik Bengtsson i en tragisk olycka då han blev påkörd utanför sitt sommarhus i Särödal. Han var kanske den mest inflytelserika politikern i Halmstads historia. Trots att han levde och verkade i relativt modern tid är det dock få som känner till honom i dag. Han har inte fått några torg eller gator uppkalade efter sig. Det finns anledning att berätta om hans gärning.

Erik Bengtsson var ordförande i drätselkammaren i hela 22 år, mellan 1948 och 1970. Ingen annan politiker i Halmstad har suttit så länge på denna centrala post. Tiden motsvarades av Tage Erlanders period som statsminister mellan 1946 och 1969. Båda kan beskrivas som ganska fjärran från dagens ”sty-

”Om sitt privata talade han ogärna, däremot hellre om samhällsfrågor och ekonomi. Han var mycket noggrann till sin natur och satte sig alltid in i alla aktuella, kommunala frågor.”

lade” politikerideal. De var envisa och effektiva politiker som hade en förmåga att göra verklighet av sina politiska ambitioner.

DRÄTSELKAMMAREN motsvaras i dag av kommunstyrelsen. Det är det organ som bereder ärenden som ska till kommunfullmäktige och som har övergripande ansvar för kommunens budget. Erik Bengtsson hade ett stort intresse för ekonomi och var en av dem som grundlade Halmstads traditionellt försiktiga hållning i ekonomiska frågor.

Erik Bengtsson valdes in i kommunfullmäktige 1935 och året därpå blev han ledamot i den mäktiga drätselkammaren. År 1948 fick han ta över rollen som ordförande, ett uppdrag som elva år senare blev ett heltidsuppdrag.

Tanken var att personen skulle kallas drätselråd men det ansågs som för pretentiöst. I stället valde man den lite förvillande titeln drät-

selchef som egentligen antydde att det rörde sig om en tjänsteman. Efter sin avgång 1970 gjorde Erik Bengtsson sin sista politiska gärning i den grupp som planerade sammanslagningen 1974 då Eldsberga, Enslöv, Getinge, Harplinge, Kvibille, Oskarström och Söndrum bildade storkommun tillsammans med Halmstad.

EFTER DEN TRAGISKA olyckan sommaren 1976, skrev Valfrid Göranson en nekrolog om Erik Bengtsson i Hallandsposten. Där framhöll han att denne politiker var en blyg och ganska tillbakadragen person. Om sitt privata talade han ogärna, däremot hellre om samhällsfrågor och ekonomi. Han var mycket noggrann till sin natur och satte sig alltid in i alla aktuella, kommunala frågor.

Lite ledtrådar lämnade Göranson om Erik Bengtssons bakgrund. Han växte upp i Halmstad och gick sex år i folkskolan, vilket var den tidens obligatoriska skola. Erik Bengtsson gick sedan i lära som smed men verkar inte ha varit verksam i yrket. Med tiden fick han anställning som reparatör på Halmstads Järnverk. Där engagerade han sig också fackligt och blev ordförande i fackklubben Järn och Metalls avdelning i Halmstad. Parallellt var han också aktiv i SSU, arbetarkommunen och det socialdemokratiska partiet.

UNDER ERIK BENGTSSENS tid som Halmstads ledande politiker gjordes stora satsningar. Staden byggde till exempel stadsbibliotek, teater, sporthall och simhall. Likaså byggdes nya bostäder till exempel på Rotorp, Klackerup, Linehed, Östergård, Gustavsberg och Andersberg.

Staden anpassades också till den moderna massbilismens krav. Slottsbron kom till och flyttade genomgångstrafiken från dåvarande rikstsvån till utanför stadskärnan. Det var också under Erik Bengtssons styre som innerstadens affärliv omvandlades enligt de moderna varuhusens villkor med bland annat Torggaraget som följd.

Ibland frågar sig folk i dag hur den tidens politiker kunde fara fram så ovarsamt med de gamla stadsmiljöerna. Då förstår vi emellertid inte tidens anda. Dessa politiker hade upplevt fattigdom, ohälsosamma bostadsmiljöer och utarbetade människor. Deras fokus var att skapa den moderna, ljusa och praktiska staden där man ville att alla skulle få chans att leva ett bra liv. På Erik Bengtssons eller hans kollegors ambitioner var det inte något fel.

MEN VARFÖR är det då så få som minns Erik Bengtsson – och varför lever inte minnet av honom kvar i den offentliga miljö han själv var

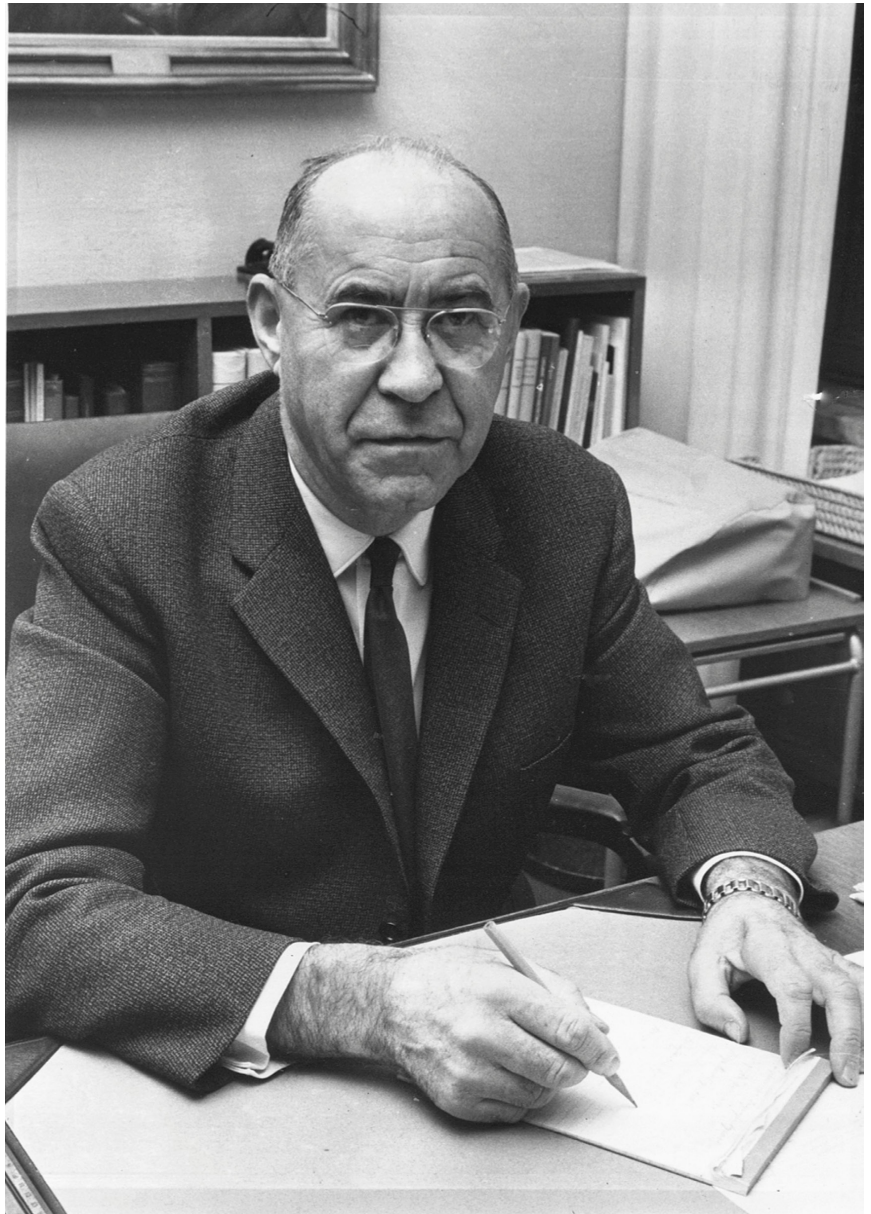

Bild: HP/ARKIV?????

FINA ORD. I nekrologen i HP skriver Valfrid Göranson att Erik Bengtsson saknade ärelystnad och att hans drivkraft hade varit kärleken till Halmstad – ”den stad som sett honom födas och som han i större utsträckning än andra varit med om att forma och förvalta”.

med om att skapa? Där kan vi bara spekulera. Förutom att han förefaller ha varit en ödmjuk person som inte ville framhäva sig själv, så stod kanske kommunpolitiken vid den här tiden i skuggan av rikspolitiken. Dessutom utspelades politiken mer på möten och sammanträden än i medier.

Man kan också fråga sig hur många av Erik Bengtssons företrädare och efterträdare som folk i gemen kommer ihåg?

ANDERS BERGENEK

Skribenten är aktiv i **Föreningen Gamla Halmstad**. Mer lokalhistoria hittar du på gamlahalmstad.se och på Facebook/[gamlahalmstad](https://www.facebook.com/gamlahalmstad).

